

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Humilitate & optione quantis in luctamine contra vitia opus sit: tentatio
carnis quam sit quibusdam importuna & varia: quæ sint aduersus eam
præsentia remedia. Can. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

1 Theff. 5.

Scopus intentionibus resistendis quibus praefigendus cuique. Pusillanimitas quam periculosa sit in filius gratia.

Desperare de tuis viribus quomodo quisque debeat.

quilla seruiens, propterea, quod à me iam derelicta, nullum sentias conscientiae vermem, nec timoris remorsum. Qui eiusmodi sunt, in periculosisimo statu sunt, quibus repente, cum dixerit pax, superueniet interitus. Quapropter pugna tu virtutem vim ipsi tibi faciens. Opta vel ipsa pugna, vel hoc quantum locumque grauius, quantum in te fuerit, meae poenis ac amaritudinibus, quas cum viuens cum moriens pro te pertuli, vicem reddere. Itaque noli ex conflictu tentationum multarum fatigari, noli cedere, noli te pescere, nec etiam pusillanimitate aut desperatione vinci, sed continuo odio in te vitia cuncta persequere. Quotiescunque autem à tuo vigore aut proposito lapsa fueris, toties resurge & à nouo propone. Aduerto in te quod & tibi nocet & mihi displicet. Pro lapsibus & negligentis tuis ad eò nonnunquam pusillanimitas efficeris, ut à cepto bono proposito vacillare incipias & penè desperare. Hinc sedens sola, tecum es tristis & tabescens, nec reuerteris ad me, clamans ut resurgat, quasi omnia, iam tua priora sint perdit. Quo subindicas superba, quod dum stare videbaris, in tuis viribus & tua industria nimium confidebas. Vnde quia res tua fefellit, & quam putabas aliter accidit, in te perturbaris. Ego volo ut industria tua & viribus quidem utaris, at de illis atque de te ipsa penitus desperes. Proinde quamdiu aliter sentis, sapius es ruitura, donec discas, quod steteris super te sicut super baculo arundineo atque contracto. De me autem non desperes, sed fortissima spe & confidentia in deficienti super me nitaris. De te verò hoc modo desperes, non ut consilium, industriam, laborem, & cetera id genus tua abicias aut deseras, sed ut illis quam maxime utens, non tamè in illis stes, confidas aut gaudeas, nec tibi aut vigilantiae tuae aliquid tribuas, quia tu & haec omnia tua non sufficient tibi ad minimum vitium arcendum, nisi mea tibi assistat virtus & gratia. Neque tamen quia tibi gratias, virtutes, dona celeremque profectum, atque omnem sanctitatem pro meo gemitu & conflictu tibi mox infundendam. Ego laborem tuum, humiliationem tuam, pugnandi item assiduam fidelitatem abs te requiro: spem quoque & fiduciam erga me, & insuperabilem infatigabilemque constantiam.

Humilitate & oratione quantis in luctamine contra vitia opus sit: tentatio carnis quam sit quibusdam importuna & varia: quae sint aduersus eam praesentia remedia.

CANON VI.

CVM omnia, quae iam dicta sunt in te fuerint, non desit quoque profundissima humilitas, qua verissima tu ipsius cognitione tuam nihilentem agnoscat tuis laboribus ac tuo seruari nihil tribuas, nihil te fecisse existimes, sed eferriem quoque tuam iustitiae, & reliqua omnia quae facis mihi soli asserbas. Haec nisi cognoueris, sapius laboris, donec quid ex te, quid ex me sis discas. Et cum omnia receris, in quibusuis tamen remedijs, in quibuslibet industrijs, extra me non confide sed hoc spera, hoc ora hoc crede me tuae vigilantiae nunquam defuturum, idcirco non propter tua merita, sed ex mea beneuolentia & charitate, ut quae tibi pugnandi dederim voluntatem, conatum & industriam, quandoque etiam tibi per me tribuam coronam, triumphum, & gloriosum finem. Proinde siue sis in pugna tua in quiete, quicquid status quicquid incipis, quicquid eniteris, per orationem incederentur ad me cuncta, ante fores misericordiae meae expecta. Nunquam manis, nunquam

Oratione vti in omnibus opus sit.

quam vacua à me tua redibit oratio, quamlibet tu nihil recipisse te sentias: quia sæpe plus prodest tibi humiliter ac instanter orare, quàm recipere aut habere: plus conducit tibi in me confidere & expectare, quam sentire aut possidere. Quapropter & in hoc esto longanimis, atque in omni bono studio ac boni amore crescens, intersapsus & resurrectionem meam expectando patrociniū, meamque gratiam; nec à pugna discedendo vsque pugnandi etiam, donec iam tempus transierit, & recipias laborum tuorum gloriosum fructum. Cæterum, in hac vita quoque minuentur hostes, deficiet virtus te impugnantium, confortaberis mea gratia & pugnandi assiduitate, ut quæ primo vix lima eraseris, postea vno abigas flatu. Porro quod lapsus tuos attinet, hoc pro regula tene: Quotiescunque, & in quantoscunque lapsa fueris defectus, confestim nulla interueniente mora ad me gemens confuge, mecum te ante pedes meos plange, & mecum & super me nitens resurge: hoc est, animum emendandi & deinceps continendi ab huiusmodi defectu resumens, in virtute mea cōfide. Noli de me diffidere, noli formidare. Secura ad me veni. Ego amore promptissimo tibi occurrens, suscipiam te, nec vnquam peccata improperebo tibi. Noui imbecillitatem humanam generalem, noui etiam tuam singularem, quamque humana sit fragilitatis succumbere, quemadmodum diabolicæ est prauitatis nolle stare, aut nolle resurgere, quippe quod non modo nullam admittit excusationem, sed maiorem etiam absque venia recipit, damnationem. Nihil desidero quam bonam voluntatem. Nihil dicitur bona voluntate. Quapropter si vires, aut facultas, aut tempus deest boni operandi, noli pusillanimitas fieri. Nam voluntas ipsa tunc sufficit mihi. Custodi bonam voluntatē semper: hac enim omnia supplere, hac omnia potes restaurare cum aliud nequis. Cū te putas longe à me esse: tunc ego sum tibi vicinior. Tu igitur filia mea mox ut senseris lapsus tuos, dāna & ad me currens reā te clama & mihi aduersus te conquerere. Inter contritionē tuā & veniā meā nulla intercedat mora, nullum interueniat medium. Quid enim ad me reuerti cunctaris? sponsa? Salus tua non à me, sed ad me fugiendo paratur. In quocunque igitur magis offendisse, vbi sæpius cecidisse, vbi plus denique à virtute te deprehenderis defecisse, ibi crebrius ad me clama, ibi frequentiori gemitu pro venia iuxta ac patrociniū ad me suspira. Tentationibus quoque non lassaris: sed semper renitere quantum potes, nec captiuam aut victam te illis præbe. Quamdiu resistis, non es superata.

Quicquid etiam sentis, aut tolerare cogis (si modo inuita, & ut dixi, renitens tolere) non tibi imputatur, quia non à te exquiri quid senseris, sed cui consenseris. Sentire est quasi in carne, consentire verò in voluntate. Carni ac sensui vis quædam potest inferri: voluntas autem ut consentiat, non potest cogi. In tentatione duo sunt: Vnum ad quod tentaris, videlicet peccata & defectus: iis nequaquam est consentiendum, nec vlla resignatio ad hæc habet locum, sed resistendum totis viribus. Aliud est labor, pressura & aduersitas, quam sustines resistendo: & ad hanc resignate te debes ad patiendum, videlicet quamdiu mihi placet, ut teneris. Neque enim mihi resistere, sed subicere debes te: his vero quæ tibi tentatio ingerit, resistere debes.

Verum scio quid dicas, quia quæ patris, & vnde cor tuum affligitur, non ignoro. Dicam igitur, quia tu dicere erubescis: ut simul etiam ex me confidas, remedium & consolationem te recepturam. Tentatio te præmit carnis, non modo quotidiana: sed penè etiam momentanea. Huic continuè resistere est tibi quidem molestum ac graue: sine pugna verò euadere est impossibile. Denique cū diu etiam pugnaveris,

Lapsus quis
in vitia quid
agere debeat

Contritio
quantum
valeat apud
Deum.

Tentatio-
nibus quomodo
resistendum.

Tentatio
quomodo duo
includat.

Tentatio
quomodo sit qui-
busdam im-
portuna.

Tentationū
carnis quam
sunt tela di-
uersa.

Castitas
quando so-
lū violatur.

Remedium
contra car-
nis tenta-
tiones.
Psa 108.

Remedium
contra om-
nem tenta-
tionem.

Victus vitio
quando qui-
bitus.

ut putas, in conflictu non vulnerari: non minus est difficile, quā mirabile. Familia-
ris planē hostis, quē in omni loco circumferens, perimere non sineris, sed cogris eti-
am nutrire. Huius varia sunt tela, impugnation multiplex, & insultus violenti. Libi-
dinū ardores, motus, pruritus, cōmōtiones, concussiones, voluptates: & velut tanq-
quādam infernales in carne à quibusdā sentiuntur. Ad hæc phantasmata, imagina-
tiones, delectationesq; propemodum violentæ: cunctos penē sensus obfident. Porro
cordis instabilitas lubricitasq; est quorundam tanta, ut ipso penē momento quo se
ad repugnandum parant, iterum extra se mox abripiuntur: & quasi sui ipsius immo-
mores, cogitant, quæ iam cogitare nolebant. Inter hæc, inquis, quis tutus eadem
quis à delicto fugiet immunis? Profecto voluntas bona & humilis. Huic enim nulla
potest violentia inferri. Sentias quicquid sentias, castitas nō polluitur nisi de con-
sensu animæ: id est, quicquid in carne senseris, non tibi pro peccato imputabitur, sed
de consensu nō fuerit animæ. Aded enim oportet esse voluntariū quicquid est pec-
catum, ut si nō fuerit voluntarium, nō sit etiā peccatum. Itaq; quantislibet tentatio-
nibus sis obruta, quantumuis carne immersa, sensibusq; captiua, quicquid senseris
carni voluptuosum, animum (hoc est, rationale voluntatem) à consensu tene libe-
rum: & nihil tibi nocebit. Reclama cum detestatione spiritus & execratione vocis.
Phy, phy: ego nolo, ego nolo. Conuertere quantum potes ad me vigorose, & breui-
ter dic sapius: Deus meus adiuua me. Pie Iesu, ego nolo, adiuua me. Porro si iam turpia
nephandaq; inciderint, noli propterea esse consternata. Sicut incidit, fac tu vitium
excidat. Per portam qua intravit exeat: & non solum exeat, sed & si quid mali
impūre in te offenderit, secum educat, domumq; tuam purgaram relinquat.

Hoc autem fiet, si profunde te ipsam in tui cognitionem depresseris: & me solum
plena fiducia profundaq; humilitate inuocaueris, non parcens tibi ipsi, nec hostis
tuos persequi desistens. Hoc enim præsentissimum aduersus omnem tentationē est
remedium, ut quodcumq; inclinationem malam senseris, quanto citius tuam nihil-
eitatē & impossibilitatem inspicere atq; ad me toto corde confugere, atq; prote-
ctionem & auxilium ex vulneribus meis (quæ hostis antiquus tremis petere. Crux
mihī filia, versetur in carne, in sensualitate, in violenta cogitatione ac imaginatio-
ne quicquid versatur, sentiatur, quicquid sentitur, quamdiu ratio superior contra-
dicit, quamdiu rationalis voluntas deliberata id ipsum non eligit, non amittit chari-
tatem & gratiam meam. Hæc præssura, & angustia cordis, quam in cōsuetu libe-
nes, quod plenē ad huc non cōsenseris, tibi iudicio esse potest & consolationi. Nam
si consentire in ea, id est, si sponte sentire ea quæ sentis, si sponte teneres cogitanda
quæ incidunt, iam non sentire illam pressuram, pugnam, pugnamq; angustiam, sed
tranquillitatē & pacem multam. Filia, pro cōsolatione accipe similitudinē. Si quis
in duello capitur, vincitur, ligatur, aut etiam cæditur, licet ita ardeatur ut suorum
non habeat mēbrorum copiā, non det se autem victum ac captiuum, sed quæ pōssit
virtute renitatur, nec in hanc suā captiuitatem consentiat, nō dicitur victus aut su-
peratus. Hoc modo à me nunquam victa iudicaberis, siue à carne, siue à dæmonio
teris, nisi spiritu consentias, & repugnare desistas. Multa habes sentire, quibus tamen
non debes consentire, id est, quæ sponte ac libenter non debes sentire.

Tentationes quam sint bonæ voluntati molestæ: præmium quantum
maneat eis, qui tentationibus probè resistunt: quamque sit item
præclarum multifariam tentari.